ART IN EMBASSIES EXHIBITION | UNITED STATES EMBASSY WARSAW

MIKHAIL BARYSHNIKOV **Untitled #36**, 2014
Limited edition archival pigment print photograph, 44 × 61 3/16 in.
Courtesy of the artist and Space Gallery St Barth, New York, New York

MICHAIŁ BARYSZNIKOW **Bez tytułu #36**, 2014
Seria limitowana, druk pigmentowy na papierze archiwalnym, 111,8 × 155,4 cm
Dzięki uprzejmości artysty oraz nowojorskiej Space Gallery St Barth

ART IN EMBASSIES

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

https://art.state.gov/

SZTUKA W AMBASADACH

Utworzone w 1963 r. przy Departamencie Stanu biuro Sztuka w Ambasadach (AIE) odgrywa istotną rolę w dyplomacji publicznej USA poprzez realizację ekspansywnej misji kulturalnej, tworzenie wystaw czasowych i stałych, pracę z artystami i publikacje. Museum of Modern Art już dekadę wcześniej doceniło znaczenie globalnego programu sztuk wizualnych. Na początku lat sześćdziesiątych prezydent John F. Kennedy nadał programowi formalne ramy i mianował pierwszego dyrektora. Działając obecnie w ponad 200 różnych miejscach, AIE jest kuratorem wystaw czasowych i stałych w przestrzeniach reprezentacyjnych biur, konsulatów i ambasad na całym świecie, wybierając i zamawiając sztukę współczesną w Stanach Zjednoczonych i krajach goszczących wystawy. Wystawy te dają międzynarodowemu audytorium szansę docenienia jakości, zakresu i różnorodności sztuki i kultury obu krajów, zapewniając AIE obecność w większej liczbie krajów niż ma to miejsce w przypadku jakiejkolwiek innej amerykańskiej fundacji lub organizacji artystycznej.

Dzięki wystawom organizowanym przez AIE również osoby, które nie miałyby okazji pojechać do Stanów Zjednoczonych, mogą osobiście doświadczyć głębi i różnorodności amerykańskiego dziedzictwa artystycznego i wartości amerykańskich. Tym samym powstaje „ślad, który odciska się wszędzie tam, gdzie nie byłoby innej możliwości zapoznania się z amerykańską sztuką".

https://art.state.gov/

WELCOME

Welcome to the home of the American people in Warsaw, Poland!

In selecting the theme for this exhibition, I wanted to showcase something all of us—as Poles, Americans, and global citizens—could relate to and something with special meaning for me. As the father of a 13-year-old dancer, dance—and movement in general—stuck out from the start. As a medium of expression, dance is powerful. It is freeing. It can be both highly individual and collective—sometimes at the same time. It is beautiful. It is spiritual. It is cultural. It is something all of us—from babies to elders to everyone in between—can be a part of. Perhaps as a participant or as an observer, as a teacher or as a student.

As you walk through the exhibition, I hope you will also notice something that is very much intentional and contributes to the strength and beauty of the art just as it bolsters our two nations and the ties that bind us: diversity. It is present in every aspect of this exhibition—from the various media and materials to the presentation style, age, generation, national origin, sexual orientation, and gender identity of the artists and their subjects. The subjects of the works in this exhibition span three centuries. The movement captured in these works might cause you, as the viewer, to simultaneously look back and forward, but allow yourself to feel that movement, the movement of time and space that the artists captured so vividly.

For several reasons, this exhibition is particularly special to me. While my family story is undoubtedly rooted in history, politics, and policy, that is only part of it. As a renowned sculptor in the tenth decade of her life's work and passion, my mother not only told us how art can build bridges between people and nations, cultures and societies—she showed us. The pieces in this exhibition beautifully capture the intertwining of our two cultures—works from Americans and Poles and Polish Americans. Each piece tells a story. Each piece is unique. Together, they are magical.

This exhibition would not be possible without the incredible generosity of artists and galleries in both the United States and Poland, as well as the outstanding work of the Art in Embassies team in Washington, D.C., and the Public Affairs Section at the U.S. Embassy in Warsaw. Thank you for your time and talent and for bringing such beauty to the walls of this house.

Ambassador Mark Brzezinski

Warsaw, Poland
July 2022

POWITANIE

Witajcie w domu Amerykanów w Warszawie!

Wybierając temat tej wystawy, chciałem pokazać coś, co nam wszystkim – Polakom, Amerykanom, obywatelom całego globu – jest w jakiś sposób bliskie, dla mnie zaś ma szczególne znaczenie. W oczach ojca trzynastoletniej tancerki właśnie taniec – a ogólnie rzecz biorąc ruch jako taki – od początku wybijał się na plan pierwszy. Taniec to potężny środek wyrazu. Ma wyzwalającą moc. Może mieć wybitnie indywidualny, jak też kolektywny charakter – i nierzadko w tym samym czasie. Jest samym pięknem. Jest sferą ducha. Jest domeną kultury. Każdy z nas, od niemowląt po ludzi starszych wiekiem, może być jego częścią – jako uczestnik, obserwator, nauczyciel bądź uczeń.

Mam nadzieję, że w trakcie zwiedzania wystawy dostrzegą Państwo również to, co znalazło się na niej w sposób zamierzony, a co w równym stopniu przyczynia się do siły i piękna sztuki, jak i umacnia oba nasze narody i łączące nas więzi: mam na myśli różnorodność. Jest obecna w każdym aspekcie wystawy – od różnorodnych mediów i materiałów, po style prezentacji, wiek, różnice pokoleniowe, narodowość, orientację seksualną i tożsamość genderową artystów i ich obiektów. Tematyka prac na tej wystawie obejmuje trzy stulecia. Ruch uchwycony w pracach może skłaniać widza do jednoczesnego oglądania się za siebie i spoglądania w przyszłość; warto dać mu się ponieść, poczuć ulotność czasu i przestrzeni tak wyraziście uchwyconą przez artystów.

Wystawa ta z różnych powodów ma dla mnie szczególne znaczenie. Historia mojej rodziny jest niewątpliwie głęboko osadzona w historii i szeroko rozumianej polityce, jest to jednak tylko część prawdy. Moja matka, uznana rzeźbiarka, która właśnie wkroczyła w dziesiątą dekadę swego życia naznaczonego pracą artystyczną i pasją, nie tylko uczyła nas, że sztuka może tworzyć pomost między ludźmi, narodami, kulturami i społeczeństwami – ale w sposób widoczny właśnie to nam pokazywała. Dzieła prezentowane na wystawie ukazują w piękny sposób splatanie się dwóch naszych kultur na przykładzie prac artystów amerykańskich, polskich i Amerykanów polskiego pochodzenia. Każde dzieło opowiada swoją historię. Każde jest jedyne w swoim rodzaju. A wspólnie tworzą magiczny przekaz.

Wystawa nigdy nie doszłaby do skutku, gdyby nie niezwykła wspaniałomyślność artystów i galerii, tak w Stanach Zjednoczonych, jak i w Polsce oraz zaangażowanie się waszyngtońskiego zespołu Art in Embassies i Sekcji ds. Publicznych Ambasady USA w Warszawie. Dziękuję wszystkim za poświęcony czas i hojne podzielenie się talentami, dzięki czemu ta piękna sztuka mogła zagościć na ścianach tego domu.

Ambasador Mark Brzezinski

Warszawa
lipiec 2022

MIKHAIL BARYSHNIKOV

Widely acknowledged as one of the preeminent ballet performers of the twentieth century, Mikhail Baryshnikov began photographing dancers in 2006. He initially doubted the medium's capacity to capture the movement and musicality of dance, but he soon realized he could achieve the visual fluidity he desired after experimenting with the softened, painterly effects of long exposure times.[I] *Untitled #36* depicts a group of Brazilian dancers rehearsing for a Carnival competition. The continuous, blurred edges of the dancers' bodies in motion convey the frenetic energy and joy of samba, while the cropped, elevated perspective enhances the overall dynamism of the composition.

Born in Riga, Latvia, Baryshnikov began his professional career at the Kirov Ballet in Saint Petersburg, Russia, before defecting from the Soviet Union to Canada in 1974. He was the principal dancer at the American Ballet Theatre and the New York City Ballet. From 1990-2002, Baryshnikov was director of and dancer for the White Oak Dance Project, which he and choreographer Mark Morris co-founded to expand the repertoire and visibility of American modern dance.[II] As an actor, he has performed widely on and off-Broadway, as well as in television and film. He is a recipient of the Kennedy Center Honors and the National Medal of Arts.

MICHAIŁ BARYSZNIKOW

Uznawany powszechnie za jednego z najwybitniejszych artystów baletu XX wieku, Michaił Barysznikow rozpoczął fotografowanie tancerzy w 2006 r. Początkowo nie był przekonany, że fotografia potrafi uchwycić ruch i muzykalność tańca, szybko jednak odkrył, że może uzyskać pożądaną wizualną płynność dzięki miękkim malarskim efektom uzyskanym w wyniku dłuższego czasu naświetlania.[I] *Bez tytułu #36* przedstawia grupę tancerzy brazylijskich na próbie przed konkursem karnawałowym. Płynne, zatarte kontury ciał tancerzy w ruchu oddają żywiołową energię i radość samby, natomiast przycięta, podwyższona perspektywa wzmacnia ogólną dynamikę kompozycji.

Urodzony w Rydze na Łotwie, Barysznikow podjął profesjonalną karierę w Teatrze Opery i Baletu im. Kirowa w Sankt Petersburgu. W 1974 r. uciekł ze Związku Radzieckiego do Kanady. Był głównym solistą w American Ballet Theatre i New York City Ballet. W latach 1990-2002 był dyrektorem i tancerzem White Oak Dance Project, założonym wspólnie z choreografem Markiem Morrisem z myślą o poszerzeniu repertuaru oraz rozpoznawalności współczesnego amerykańskiego tańca.[II] Jako aktor występował na scenach Broadwayu oraz w teatrach off-Broadway, grał również w telewizji i filmie. Otrzymał Kennedy Center Honors oraz National Medal of Arts.

Untitled #36, 2014. Limited edition archival pigment print photograph, 44 × 61 3/16 in. Courtesy of the artist and Space Gallery St Barth, New York, New York

Bez tytułu #36, 2014. Seria limitowana, druk pigmentowy na papierze archiwalnym, 111,8 × 155,4 cm. Dzięki uprzejmości artysty oraz nowojorskiej Space Gallery St Barth

EWA BATHELIER

Ewa Bathelier's experience as a costume and set designer is evident in her large-scale acrylic paintings of dancewear.[III] Having spent her adult life in France, the artist focuses on the attire of its famous cultural export, ballet. Bathelier depicts the light and free-floating primavera dresses, leotards, and tutus in dramatic relief against monochrome backgrounds. She especially enjoys the process of painting tutus, as she favors using broad, gestural strokes to evoke the many layers of projecting fabric.[IV]

Born in Warsaw, Bathelier trained in medicine before shifting her focus to the arts. She has shown her paintings in galleries and fairs in the United States and internationally.

EWA BATHELIER

Wielkoformatowe akrylowe obrazy ubiorów tanecznych uwidoczniają doświadczenie Ewy Bathelier jako kostiumografki i scenografki.[III] Artystka, która spędziła dorosłe życie we Francji, skupia uwagę na strojach w balecie, słynnym produkcie eksportowym tego kraju. Bathelier przedstawia lekkie, zwiewne sukienki, trykoty i spódniczki baletnic w formie dramatycznej płaskorzeźby na monochromatycznym tle. Upodobała sobie szczególnie proces malowania spódniczek baletnic, celując w szerokich, zamaszystych pociągnięciach stwarzających wrażenie wielowarstwowej tkaniny.[IV]

Urodzona w Warszawie, Bathelier studiowała medycynę, zanim skupiła się w pełni na sztuce. Wystawiała swe obrazy w galeriach i na targach sztuki w Stanach Zjednoczonych i innych krajach.

White and Red, 2022. Acrylic on cloth , 59 1/16 × 78 3/4 in. Courtesy of the artist and Galleria Ca' d'Oro, New York, New York
Białe i czerwone, 2022. Akryl na płótnie, 150 × 200 cm. Dzięki uprzejmości artystki oraz nowojorskiej Galleria Ca' d'Oro

PAWEŁ BOWNIK

Since 2016, photographer Paweł Bownik has documented clothes on display in museum collections and exhibitions throughout Poland, Belarus, and Russia. While he uses some conventional cataloging practices—a gray background and neutral lighting—he subverts these standards by turning the garments inside out and exposing otherwise hidden details.[V] For example, when inverted, the Roma dress hides its typical ornamentation, negating the popular stereotype of the dancing, merry Roma.[VI] This act provokes questions about identity, the wearer's subjectivity, and established cultural narratives.

Bownik received a degree in photography and multimedia from the Poznań Academy of Fine Arts, Poland. His work has been exhibited at the Museum of Modern Art, Warsaw; the Huis Marseille, Museum for Photography, Amsterdam; and the Wroclaw Contemporary Museum, Poland. His photography is in the collections of the Zachęta National Gallery of Art and the National Library of Poland, both in Warsaw. He is a lecturer in the department of photography at the Leon Schiller National Film School in Lodz, Poland.

PAWEŁ BOWNIK

Fotograf Paweł Bownik od 2016 r. dokumentuje stroje wystawiane w muzeach i na wystawach w Polsce, na Białorusi i w Rosji. Używa konwencjonalnych metod katalogowania – stosuje szare tło i neutralne oświetlenie, odwraca jednak standardy poprzez wywijanie strojów na lewą stronę i eksponowanie ukrytych zazwyczaj szczegółów.[V] Na przykład suknia romska odwrócona na lewą stronę skrywa typowe zdobnictwo, co poniekąd przeczy popularnemu stereotypowi roztańczonych, wesołych Romów.[VI] Zabieg ten prowokuje do pytań o tożsamość, podmiotowość osoby noszącej strój i ustalonych narracji kulturowych.

Bownik jest absolwentem Wydział Fotografii i Multimediów Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Wystawiał prace w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie; w Huis Marseille, amsterdamskim Muzeum Fotografii; oraz w Muzeum Współczesnym we Wrocławiu. Fotografie jego autorstwa są częścią zbiorów warszawskiej Zachęty Narodowej Galerii Sztuki oraz Biblioteki Narodowej w Warszawie. Wykłada na wydziale fotografii w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi.

Reverse (Roma performing dress, 1950s), Museum of Ethnography in Tarnów/Poland, 2016. Inkjet print on archival paper, 71 ¼ × 55 ⅛ in. Courtesy of the artist, Janów Lubelski

Rewers (Romska suknia estradowa, lata 50. XX wieku), Muzeum Etnograficzne w Tarnowie, 2016. Wydruk atramentowy na papierze archiwalnym, 181 × 140 cm. Dzięki uprzejmości artysty, Janów Lubelski

Reverse (attire of a shamaness, Siberia, Yenisey Province, 19th/20th century), 2017. Inkjet print on archival paper, 68 ⅛ × 51 3/16 in. Courtesy of the artist, Janów Lubelski

Rewers (Strój szamanki, Syberia, region Jenisejskaja gubernia, XIX/XX wiek), 2017. Wydruk atramentowy na papierze archiwalnym, 173 × 130 cm. Dzięki uprzejmości artysty, Janów Lubelski

KEN BROWAR & DEBORAH ORY

Ken Browar and Deborah Ory formed the NYC Dance Project to document the ballet and modern dance community of New York through portraiture. Browar, a fashion photographer, developed a passion for dance while shooting members of the Paris Opera Ballet while Ory, a dancer since childhood, began her photography career after a dance-related injury. This husband-and-wife team view their project not just as a partnership between themselves as photographers, but as a collaboration with their subjects.[VII] This work shows renowned ballerina Misty Copeland, the first African American woman promoted to principal dancer at the American Ballet Theatre, as she descends from a *jeté*. Although her body appears suspended midair, the billowing layers of her skirt convey the sustained movement of her powerful jump.

NYC Dance Project has been featured in such publications as *Harper's Bazaar*, *Italian Vogue*, the *New York Times*, the *Guardian*, the *London Times*, and the *Washington Post*. They have published two photography books focused on dance: *The Art of Movement* (2016) and *The Style of Movement: Fashion and Dance* (2019), both winners of the International Photography Awards. Their work has been exhibited at the Hunter Museum of American Art, Chattanooga, Tennessee.[VIII]

KEN BROWAR & DEBORAH ORY

Ken Browar and Deborah Ory utworzyli NYC Dance w celu dokumentowania poprzez portrety przedstawicieli nowojorskich społeczności baletu i tańca współczesnego. Browar, fotograf mody, odkrył zamiłowanie do tańca w czasie fotografowania artystów Paris Opera Ballet, natomiast Ory, która podjęła naukę tańca jeszcze jako dziecko, rozpoczęła karierę fotograficzną po kontuzji związanej z zawodem tancerki. Tworzący zespół małżonkowie postrzegają projekt nie tylko w kategoriach partnerskich jako dwójka fotografów, lecz jako współpracę z obiektami swych dzieł.[vii] Prezentowana praca przedstawia uznaną primabalerinę Misty Copeland, pierwszą Afroamerykankę, która osiągnęła status primabaleriny w American Ballet Theatre, w momencie wykonywania skoku *jeté*. Chociaż tancerka wydaje się zawieszona w powietrzu, wydęte fałdy sukienki podkreślają dynamikę skoku.

O NYC Dance Project pisano w takich publikacjach, jak „Harper's Bazaar", „Italian Vogue", „New York Times", „Guardian", „London Times" i „Washington Post". Zespół opublikował dwa albumy fotograficzne poświęcone tańcu: *The Art of Movement* (2016) i *The Style of Movement: Fashion and Dance* (2019), oba uhonorowane International Photography Awards. Prace artystów były wystawiane w Hunter Museum of American Art, Chattanooga w stanie Tennessee.viii

Misty Copeland, 2017
Dye sublimation print on aluminum,
50 × 42 in.
Courtesy of the artists and Lanoue Gallery, Boston, Massachusetts

Misty Copeland, 2017
Druk sublimacyjny na aluminium,
127 × 106,7 cm
Dzięki uprzejmości artystów i bostońskiej Lanoue Gallery

ANDREW FISH

Andrew Fish is a painter and printmaker whose work explores the intersection of abstraction and representation. He uses photography as source material while experimenting with the formal qualities of painting and color to change how a photographic image is read.[IX] Explaining his decision to feature breakdancing in one of his paintings, Fish states, "I was fascinated by it from a very young age. I love the democratizing nature of it ... [and how] the boombox provided a soundtrack for people to express themselves through movement in public spaces."[X]

Fish is based in Boston and studied at the School of Visual Arts in New York. He is the recipient of a Mass Cultural Council Finalist Award in painting and teaches at the Massachusetts College of Art and Design in Boston and Lesley University College of Art + Design in Cambridge, Massachusetts.[XI]

ANDREW FISH

Malarz i grafik Andrew Fish bada w swej twórczości punkt przecięcia abstrakcji i reprezentacji. Używa fotografii jako materiału źródłowego, jednocześnie eksperymentując z tradycyjnymi technikami malarskimi i kolorem dla nowego odczytania fotografii.[IX] Wyjaśniając, dlaczego wybrał breakdance na temat jednego ze swoich obrazów, powiedział: „Fascynował mnie od młodego wieku. Podoba mi się jego demokratyczny charakter, to, jak muzyka z boomboksów pozwala ludziom wyrażać samych siebie poprzez ruch w przestrzeniach publicznych".[X]

Andrew Fish mieszka w Bostonie, studiował w School of Visual Arts w Nowym Jorku. Jest laureatem Mass Cultural Council Finalist Award w dziedzinie malarstwa. Wykłada w bostońskim Massachusetts College of Art and Design oraz w Lesley University College of Art + Design w Cambridge w stanie Massachusetts.[XI]

Breakdance, 2021. Oil on linen, 40 × 50 in. Courtesy of the artist and Childs Gallery, Boston, Massachusetts
Breakdance, 2021. Olej na płótnie, 101,6 × 127 cm. Dzięki uprzejmości artysty i bostońskiej Childs Gallery

WERONIKA GĘSICKA

Artist Weronika Gęsicka's projects, often drawn from archival materials, address topics related to memory and its mechanisms.[XII] Through Gęsicka's seamless digital modifications, forgotten family scenes, vacation souvenirs, and shots of everyday life acquire a new history. She explains, "Working with archival material is always a challenge because we draw on the projects of others. You have to find a way to add some new value, to show them from a different perspective."[XIII] For the series *Traces*, Gęsicka manipulated American photographs from the 1950s and 1960s to create an uncanny world suspended between truth and fiction.[XIV]

Gęsicka graduated from the Academy of Fine Arts and completed her studies at Akademia Fotografii, both in Warsaw. Her works have been exhibited at such institutions as Foam Fotografiemuseum, Amsterdam; the National Museum of History and Art, Luxembourg City; Red Hook Labs, New York; and Zamek Ujazdowski Center for Contemporary Art, Warsaw. Her photography is in the permanent collections of Dom Museum Wien, Vienna; the Arendt Art Collection, Luxembourg; the Deutsche Börse Photography Foundation, Germany, and the Museum of Photography, Krakow.

WERONIKA GĘSICKA

Projekty artystki Weroniki Gęsickiej, często czerpiące z materiałów archiwalnych, poruszają tematy powiązane z pamięcią i jej mechanizmami.[XII] Dzięki zastosowaniu płynnych cyfrowych modyfikacji, zapomniane sceny z życia rodzinnego, pamiątki z wakacji, zdjęcia z życia codziennego zyskują nową historię. Jak wyjaśnia artystka: „Praca na materiale archiwalnym to zawsze duże wyzwanie, bo czerpiemy przecież z projektów innych osób. Musisz wymyślić, w jaki sposób dodać nową wartość, jak ukazać je z innej perspektywy".[XIII] W cyklu Ślady Gęsicka przetwarzała amerykańskie zdjęcia z lat 50. i 60. ubiegłego wieku, tworząc w ten sposób niesamowity świat zawieszony między prawdą a fikcją.[XIV]

Gęsicka ukończyła warszawską Akademię Sztuk Pięknych, uzupełniając następnie studia w Akademii Fotografii (również w Warszawie). Prace artystki były wystawiane w takich instytucjach jak Foam Fotografiemuseum w Amsterdamie, Narodowe Muzeum Sztuki i Historii w Luksemburgu, nowojorskie Red Hook Labs oraz Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie. Fotografie jej autorstwa stanowią część stałych zbiorów w wiedeńskim Dom Museum, Arendt Art Collection w Luksemburgu, Deutsche Börse Photography Foundation w Niemczech oraz w Muzeum Fotografii w Krakowie.

Untitled #29 from the series Traces, 2015-17
Archival pigment print on the Hahnemühle Photo Rag Baryta 315 paper mounted on Dibond, 15 ¾ × 12 ⅝ in.
Courtesy of the artist and Jednostka Gallery, Warsaw, Poland

Bez tytułu #29 z cyklu Ślady, 2015-17
Archiwalny druk pigmentowy na papierze Hahnemühle Photo Rag Baryta 315 na dibondzie, 40 × 32 cm
Dzięki uprzejmości artystki i warszawskiej Galerii Jednostka

<

Untitled #24 from the series Traces, 2015-17
Archival pigment print on Hahnemühle Photo Rag Baryta 315 photo paper mounted on Dibond, 15 ¾ × 15 ¾ in. Courtesy of the artist and Jednostka Gallery, Warsaw, Poland

Bez tytułu #24 z cyklu Ślady, 2015-17
Archiwalny druk pigmentowy na papierze Hahnemühle Photo Rag Baryta 315 na dibondzie, 40 × 40 cm. Dzięki uprzejmości artystki i warszawskiej Galerii Jednostka

>

Untitled #25 from the series Traces, 2015-17
Archival pigment print on the Hahnemühle Photo Rag Baryta 315 paper mounted on Dibond, 12 ⅝ × 15 ¾ in. Courtesy of the artist and Jednostka Gallery, Warsaw, Poland

Bez tytułu #25 z cyklu Ślady, 2015-17
Archiwalny druk pigmentowy na papierze Hahnemühle Photo Rag Baryta 315 na dibondzie, 32 × 40 cm. Dzięki uprzejmości artystki i warszawskiej Galerii Jednostka

TRIO

LUCY GRAY

Over fourteen years, photographer Lucy Gray documented the journey of three San Francisco Ballet dancers—Kristin Long, Tina LeBlanc, and Katita Waldo—as they navigated their lives as mothers and professional ballerinas. Aptly titled *Balancing Acts*, this series honors the unique physical demands and expectations these dancers faced, as many ballerinas are openly discouraged from having children.[XV] At the same time, these intimate shots also celebrate the everyday decisions all working mothers face. As Gray explains, "when Kristin does a *tour jeté* over her son in a rehearsal room, the thrill in her dual achievements transcends that particular space and creates a frisson that working parents all over the world can recognize."[XVI]

Gray's work has been featured in such publications as the *Cut*, *Slate*, the *New York Times*, and the *Independent*. Her varied projects documenting such themes as families facing foreclosure in central California, unhoused communities in San Francisco, and tango dancers have been exhibited across the United States. *Balancing Acts* was published as a book by Princeton Architectural Press in 2015.

LUCY GRAY

Przez czternaście lat Lucy Gray dokumentowała życiowe peregrynacje trzech artystek San Francisco Ballet: Kristiny Long, Tiny LeBlanc i Katity Waldo, które próbowały pogodzić role matek i zawodowych balerin. Cykl opatrzony trafnym tytułem „Szukanie równowagi" jest wyrazem hołdu dla artystek, które muszą sprostać wyjątkowym fizycznym wymogom i oczekiwaniom, zwłaszcza że nierzadko odradza się im rodzenie dzieci.[XV] Zarazem te intymne ujęcia podkreślają wagę codziennych decyzji, jakie wszystkie pracujące matki muszą podejmować. Jak Gray tłumaczy: „Kiedy Kristin wykonuje *tour jeté* nad synkiem na sali ćwiczeń, radość z wypełniania podwójnej roli przekracza granice konkretnego miejsca i wywołuje dreszczyk dobrze znany pracującym rodzicom na całym świecie".[XVI]

O pracach Lucy Gray pisano w takich publikacjach jak „Cut", „Slate", „New York Times" oraz w „Independent". Różnorodne projekty, dokumentujące tematy takie jak rodziny w obliczu eksmisji w środkowej Kalifornii, bezdomni w San Francisco, tancerze tańczący tango, były prezentowane na terenie całych Stanów Zjednoczonych. Prace z cyklu *Balancing Acts* (Szukanie równowagi) ukazały się jako album nakładem wydawnictwa Princeton Architectural Press w 2015 r.

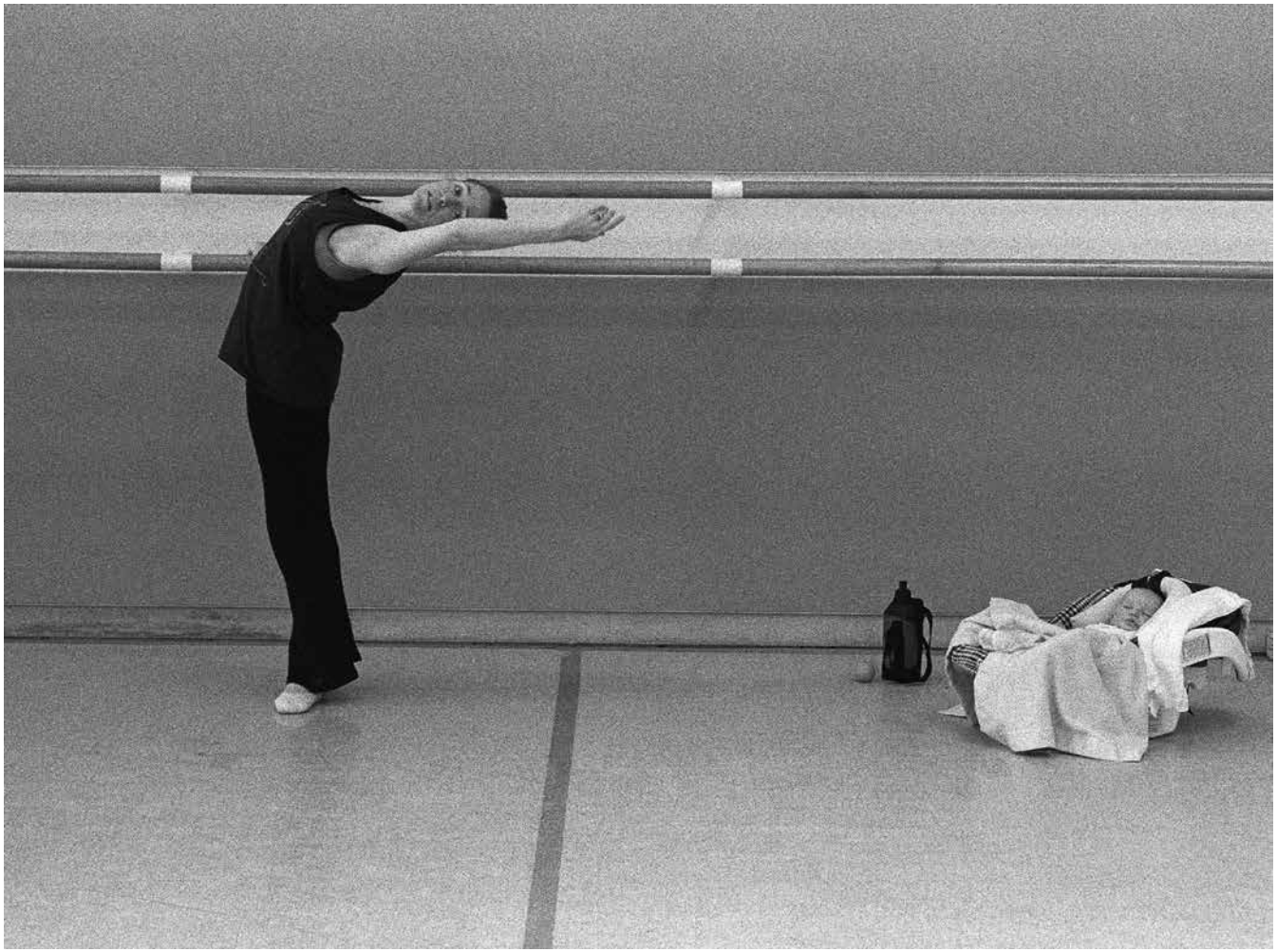

Sasha has been fed and is napping so Tina can work out, from the series Balancing Acts, 2003
Silver gelatin print, 16 × 20 in. Courtesy of the artist, San Francisco, California

Sasha po nakarmieniu zasypia, Tina może więc ćwiczyć, z cyklu Szukanie równowagi, 2003
Odbitka żelatynowo-srebrowa, 40,6 × 50,8 cm. Dzięki uprzejmości artystki, San Francisco, Kalifornia

Kristin gets back in shape with Martin and six week old Hannah, from the series Balancing Acts, 2009
Silver gelatin print, 16 × 20 in. Courtesy of the artist, San Francisco, California

Kristin wraca do formy, obok Martin i sześciotygodniowa Hannah, z cyklu Szukanie równowagi, 2009
Odbitka żelatynowo-srebrowa, 40,6 × 50,8 cm. Dzięki uprzejmości artystki, San Francisco, Kalifornia

Kristin rehearses as Kai looks on, from the series Balancing Acts, 2000
Silver gelatin print, 16 × 20 in. Courtesy of the artist, San Francisco, California

Kristin ćwiczy, podczas gdy Kai się przygląda, z cyklu Szukanie równowagi, 2000
Odbitka żelatynowo-srebrowa, 40,6 × 50,8 cm. Dzięki uprzejmości artystki, San Francisco, Kalifornia

Katita and James backstage after a performance of Nutcracker Ballet, from the series Balancing Acts, 2001
Silver gelatin print, 16 × 20 in. Courtesy of the artist, San Francisco, California

Katita i James po występie w „Dziadku do orzechów", z cyklu Szukanie równowagi, 2001
Odbitka żelatynowo-srebrowa, 50,8 × 40,6 cm. Dzięki uprzejmości artystki, San Francisco, Kalifornia

Katita and James backstage after her last dance at San Francisco Ballet, from the series Balancing Acts, 2010
Silver gelatin print, 16 × 20 in. Courtesy of the artist, San Francisco, California

Katita i James po jej ostatnim występie w zespole San Francisco Ballet, z cyklu Szukanie równowagi, 2010
Odbitka żelatynowo-srebrowa, 40,6 × 50,8 cm. Dzięki uprzejmości artystki, San Francisco, Kalifornia

REVERE LA NOUE

Revere La Noue is a filmmaker and artist who believes that stories and images can be powerful agents of change, growth, and humanity. His recent projects delve into such topics as music, technology, sports, and environmental conservation. La Noue created the series of *Unsimplified* paintings in collaboration with dancers and choreographers from around the country to "explore expression with the human body in an era of increasingly abbreviated communication."[XVII]

La Noue holds a bachelor's degree from the University of Notre Dame, South Bend, Indiana, and a master's degree from the Documentary Film and Video Program at Stanford University, California, where he taught introductory film classes and received a Presidential Service award for mentorship.

REVERE LA NOUE

Filmowiec i artysta Revere La Noue wierzy, że historie i obrazy mogą być potężnymi czynnikami zmian na rzecz rozwoju i ludzkości. W najnowszych projektach porusza takie tematy jak muzyka, technologia, sport i ochrona środowiska. W cyklu obrazów *Unsimplified* (Bez upraszczania), powstałym we współpracy z tancerzami i choreografami z całego kraju, La Noue „bada sposoby wyrażania ludzkiego ciała w epoce coraz bardziej skrótowej komunikacji".[XVII]

La Noue otrzymał licencjat w University of Notre Dame, South Bend (w stanie Indiana) oraz tytuł magisterski na wydziale Documentary Film and Video Program w Stanford University (Kalifornia), gdzie prowadził zajęcia wprowadzające do sztuki filmowej; otrzymał nagrodę Presidential Service za mentoring.

Unsimplified no.5, 2014
Acrylic, ink, tape, board mounted on poplar, 24 × 32 in.
Courtesy of the artist, Durham, North Carolina

Bez upraszczania nr 5, 2014
Akryl, tusz, taśma, tektura na desce, 61 × 81,3 cm
Dzięki uprzejmości artysty, Durham, Karolina Północna

Unsimplified no. 4, 2014
Acrylic, ink, tape, board mounted on poplar, 16 × 24 in.
Courtesy of the artist, Durham, North Carolina

Bez upraszczania nr 4, 2014
Akryl, tusz, taśma, tektura na desce, 40,6 × 61 cm
Dzięki uprzejmości artysty, Durham, Karolina Północna

ANNA ORŁOWSKA

Anna Orłowska uses photography to reveal overlooked, invisible histories and create new constellations of meaning.[XVIII] For this project, she photographed artifacts at the German Dance Archive Cologne, including garments worn by Isadora Duncan, often credited as the mother of modern dance. Rather than representing the idealized beauty of the dancer's bodily form, Orłowska chose to focus on the weight and solidity of these material objects, which, by contrast, are relatively free of associations and therefore more open to interpretation.[XIX]

Orłowska received a Master of Fine Arts degree from the photography department at the National Filim School in Lodz, Poland, as well as an undergraduate degree from the Institute of Creative Photography in Opava, Czech Republic. Her work has been exhibited at MuFo Museum of Photography in Krakow, Poland; the Museum of Dance in Cologne, Germany; Panoptikon House of Photography in Stockholm, Sweden; and others. In 2013 she was awarded a scholarship for the PhotoGlobal program at the School of Visual Arts in New York and in 2017 she was recognized by the Higashikawa International Photography Festival.

ANNA ORŁOWSKA

Anna Orłowska za pomocą fotografii odsłania często przeoczane, niewidzialne historie i tworzy nowe konstelacje znaczeń.[XVIII] W ramach tego projektu fotografowała artefakty z Wydziale Fotografii, w tym również stroje noszone przez Isadorę Duncan, często uznawanej za matkę tańca współczesnego. Odchodząc od przedstawiania wyidealizowanego piękna cielesnej formy tancerki, Orłowska skupia się na podkreśleniu ciężaru i solidności przedmiotów materialnych, które na zasadzie kontrastu są stosunkowo wolne od skojarzeń, a zatem bardziej otwarte na interpretację.[XIX]

Orłowska otrzymała tytuł magistra sztuki na Wydziale Fotografii w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi oraz licencjat w Instytucie Fotografii Kreatywnej w czeskiej Opawie. Swe prace wystawiała m.in. w Muzeum Fotografii w Krakowie, w Muzeum Tańca w Kolonii, w Panoptikon House of Photography w Sztokholmie. W 2013 r. uzyskała stypendium programu PhotoGlobal w nowojorskiej School of Visual Arts, w 2017 r. została wyróżniona na Higashikawa International Photography Festival.

The cloth, 2021
Ink print on cotton fabric, wood, 70 ⅞ × 70 ⅞ in. Courtesy of the artist and Gunia Nowik Gallery, Warsaw, Poland

Płótno, 2021
Wydruk na tkaninie bawełnianej, drewno, 180 × 180 cm. Dzięki uprzejmości artystki i galerii Gunia Nowik w Warszawie

(left)
Isadora Duncan's dress I, 2021
Inkjet print on archival paper, 31 ½ × 28 ⅜ in.
Courtesy of the artist and Gunia Nowik Gallery, Warsaw, Poland

Suknia Isadory Duncan I, 2021
Wydruk atramentowy na papierze archiwalnym, 80 × 72 cm. Dzięki uprzejmości artystki i galerii Gunia Nowik w Warszawie

(middle)
Isadora Duncan's dress II, 2021
Inkjet print on archival paper, 31 ½ × 28 ⅜ in.
Courtesy of the artist and Gunia Nowik Gallery, Warsaw, Poland

Suknia Isadory Duncan II, 2021
Wydruk atramentowy na papierze archiwalnym, 80 × 72 cm. Dzięki uprzejmości artystki i galerii Gunia Nowik w Warszawie

(right)
Isadora Duncan's dress III, 2021
Inkjet print on archival paper, 31 ½ × 28 ⅜ in.
Courtesy of the artist and Gunia Nowik Gallery, Warsaw, Poland

Suknia Isadory Duncan III, 2021
Wydruk atramentowy na papierze archiwalnym, 80 × 72 cm. Dzięki uprzejmości artystki i galerii Gunia Nowik w Warszawie

PATRICK D. PAGNANO

Armed with a Leica camera and a passion for street photography, Patrick Pagnano set out every day to capture the chaotic, freewheeling energy of New York City's diverse boroughs. This practice is vividly illustrated in the images he shot one night at Brooklyn's Empire Rollerdome in 1980. At that time, large crowds of predominantly Black and LGBTQ New Yorkers visited the Empire to dance and skate while disco music played, pioneering moves built around rhythmic dips, spins, and turns.[XX] "Once I entered the rink, I was transported to another world and was in my element...The skaters, their talents, enthusiasm, joy, and sense of abandonment were inspirational... [it] was electric," he said. [XXI]

A native of Chicago, Pagnano graduated from Columbia College, Chicago, where he majored in photography. Over his five-decade career, Pagnano worked as a photojournalist for clients such as *Forbes*, *Fortune*, and the *New York Times*. His photographs are in the permanent collections of the Museum of Modern Art, New York; the Brooklyn Museum, New York; the Art Institute of Chicago; and the Museum of Contemporary Photography, Chicago. *Empire Roller Disco: Photographs* by Patrick D. Pagnano will be published by Anthology Editions in 2022.

PATRICK D. PAGNANO

Uzbrojony w Leicę, zarażony pasją do ulicznej fotografii, Patrick Pagnano wyruszał codziennie, by chwytać na gorąco tętniące życiem i pełne energii sceny z różnych nowojorskich dzielnic. Praktykę tę żywo ilustrują obrazy sfotografowane pewnego wieczoru w brooklińskim Empire Rollerdome (Wrotkarnia Empire) w 1980 r. Tłumnie wówczas odwiedzający Empire nowojorczycy, głównie czarnoskórzy i przedstawiciele społeczności LGBTQ, tańczyli i jeździli na wrotkach w rytm muzyki disco, wymyślając nowe figury na bazie rytmicznych opadów, obrotów i skrętów.[XX] „Z chwilą gdy wszedłem na tor, zostałem przeniesiony do innego świata, znalazłem się w swoim żywiole. (...) Wrotkarze, ich talent, entuzjazm, radość, poczucie oderwania od rzeczywistości – wszystko to napełniało energią, powietrze było niemal naelektryzowane" – opowiadał.[XXI]

Urodzony w Chicago, Pagnano ukończył tamtejszy Columbia College w 1972, uzyskując dyplom z fotografii. Podczas trwającej pięćdziesiąt lat kariery w zawodzie fotoreportera Pagnano pracował dla takich tytułów jak „Forbes", „Fortune" i „New York Times". Jego prace stanowią część stałych zbiorów nowojorskich Museum of Modern Art i Brooklyn Museum, Art Institute of Chicago oraz tamtejszego Museum of Contemporary Photography. Album E*mpire Roller Disco: Photographs by Patrick D. Pagnano* ukaże się w 2022 r. nakładem wydawnictwa Anthology Editions.

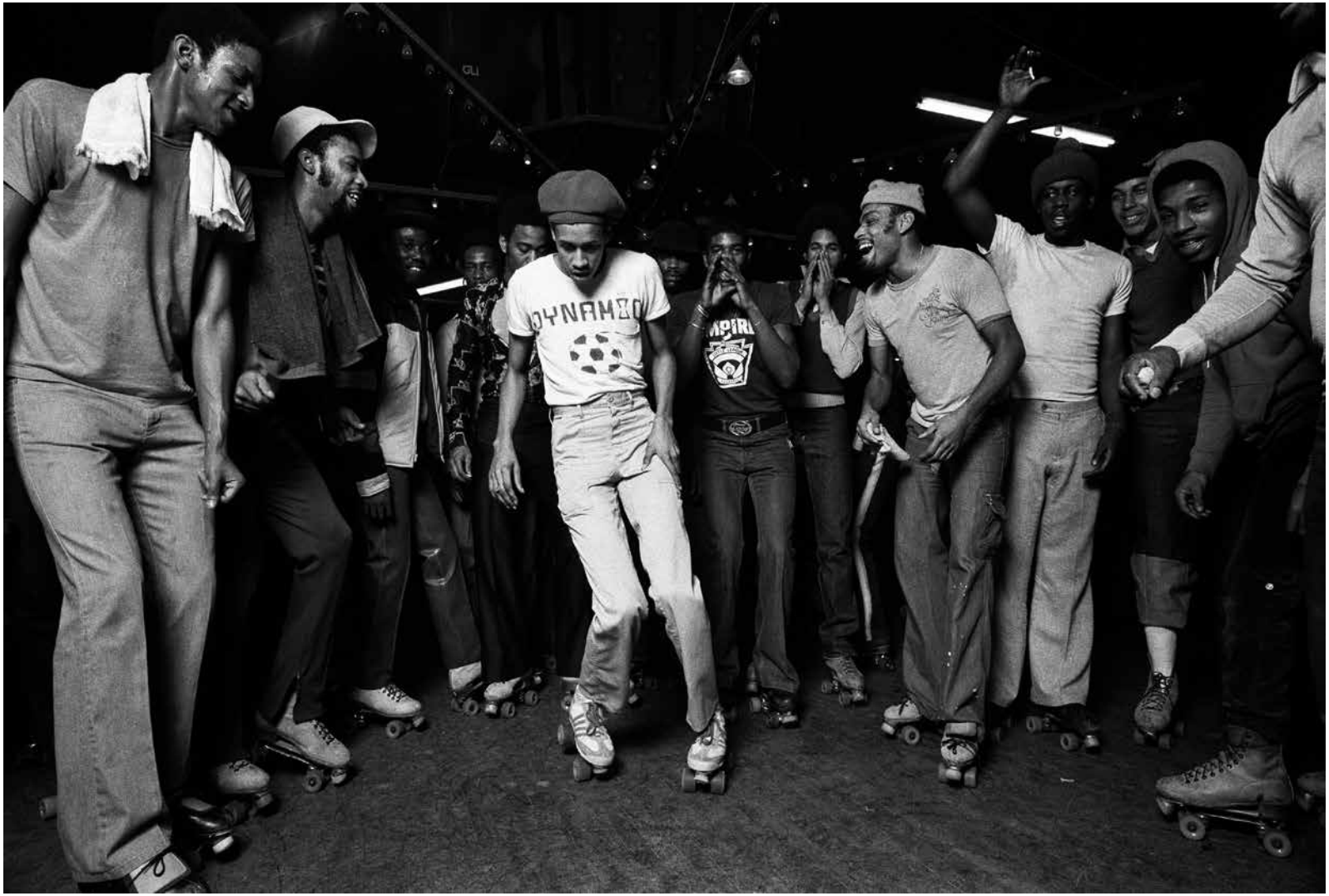

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 9 ⅜ × 14in. Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 23,9 × 35,6 cm. Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

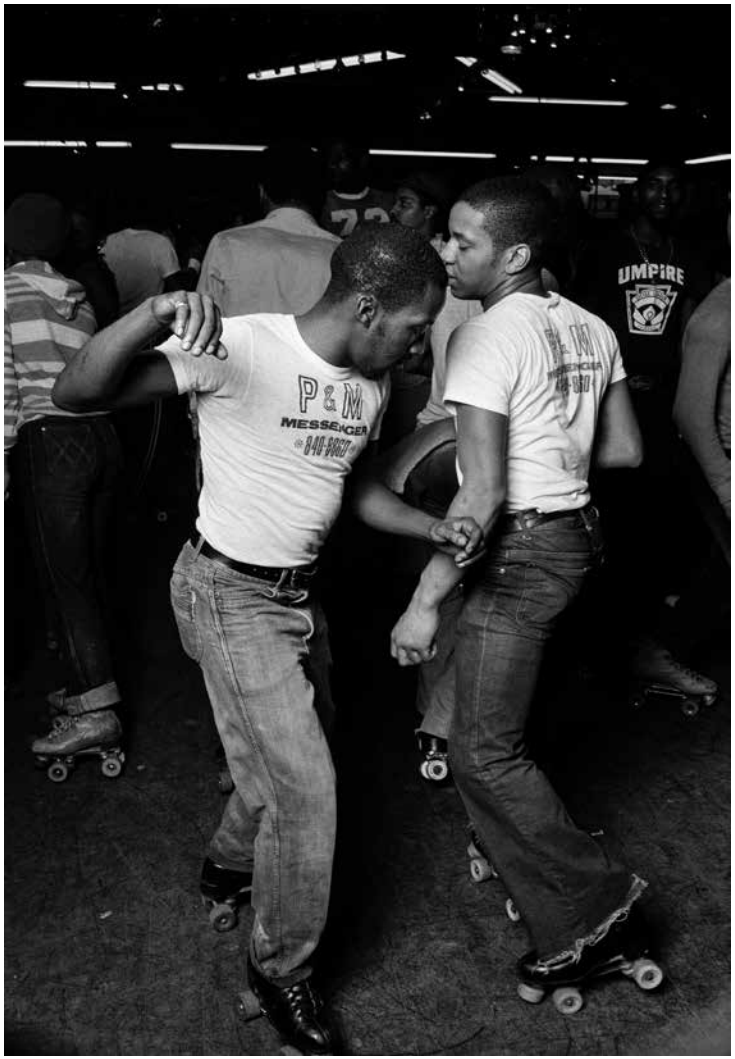

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 14 × 11 in.
Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 35,6× 27,9 cm
Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

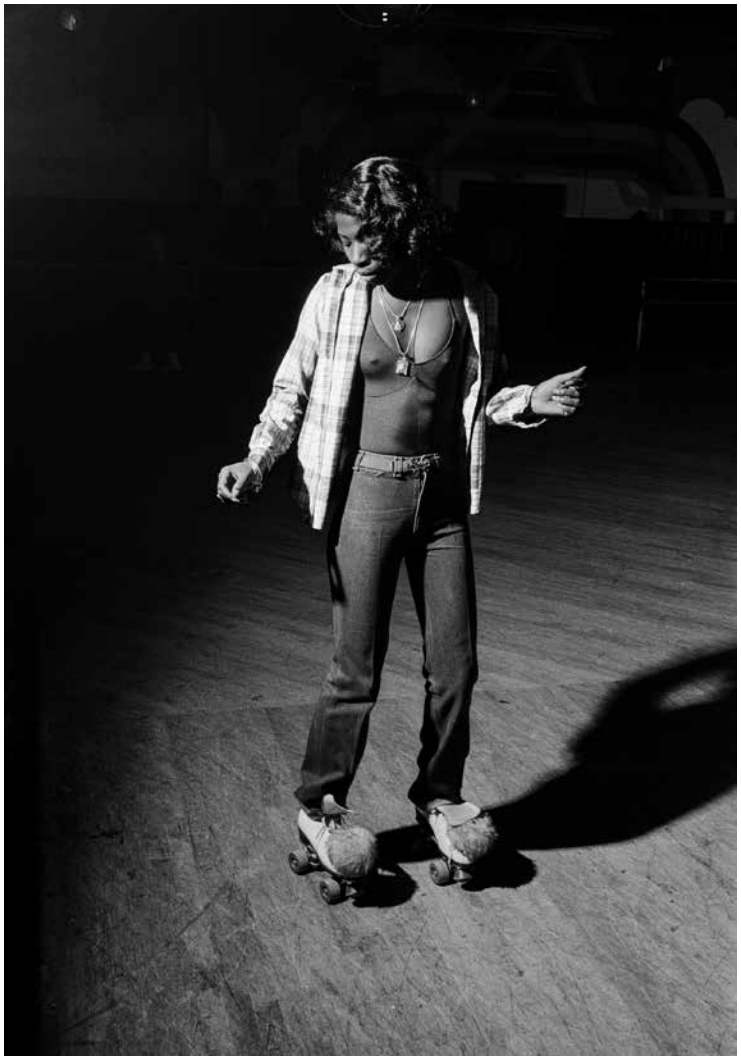

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 14 × 11 in.
Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 35,6× 27,9 cm
Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

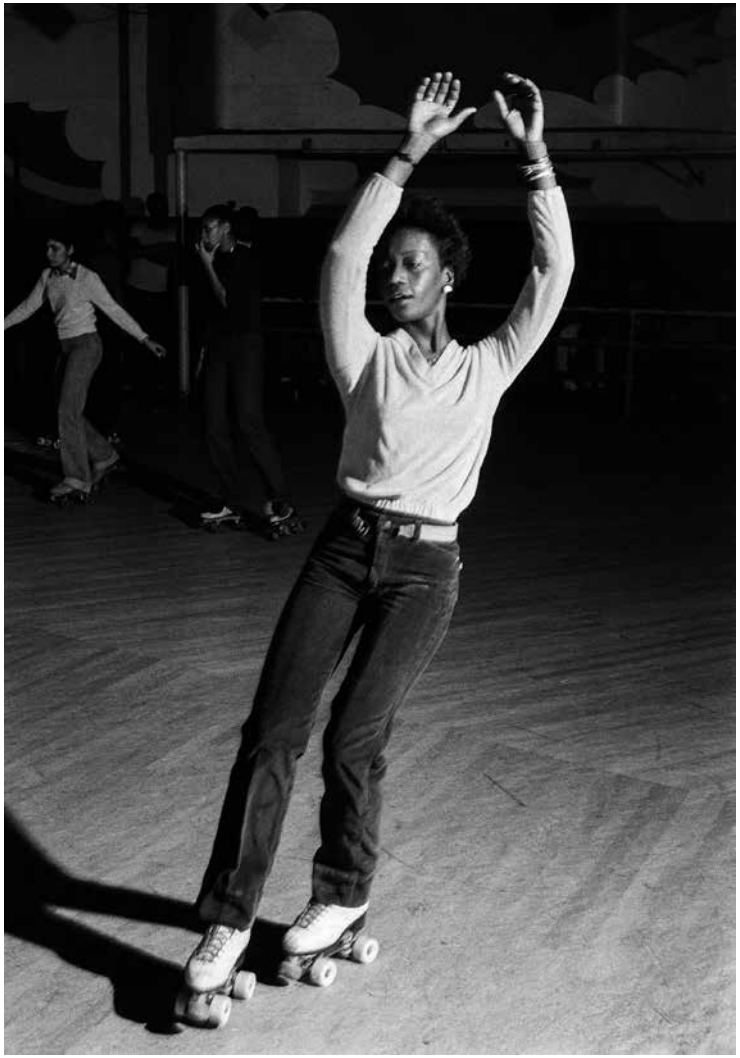

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 14 × 11 in.
Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 35,6× 27,9 cm
Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

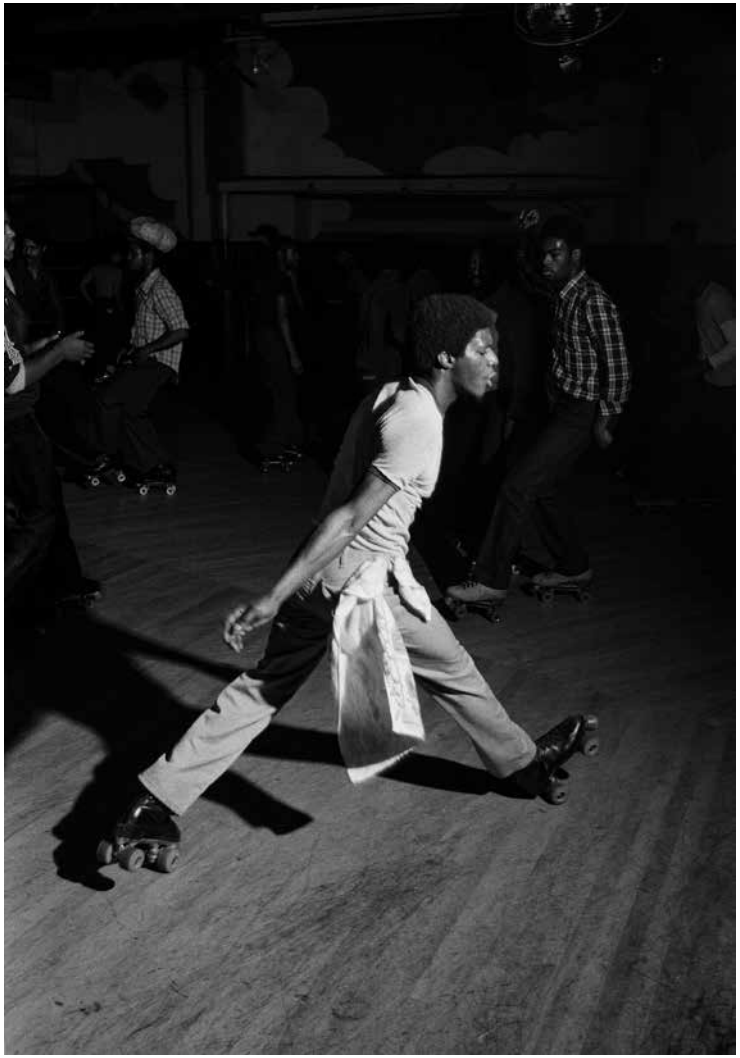

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 14 × 11 in.
Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 35,6× 27,9 cm
Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

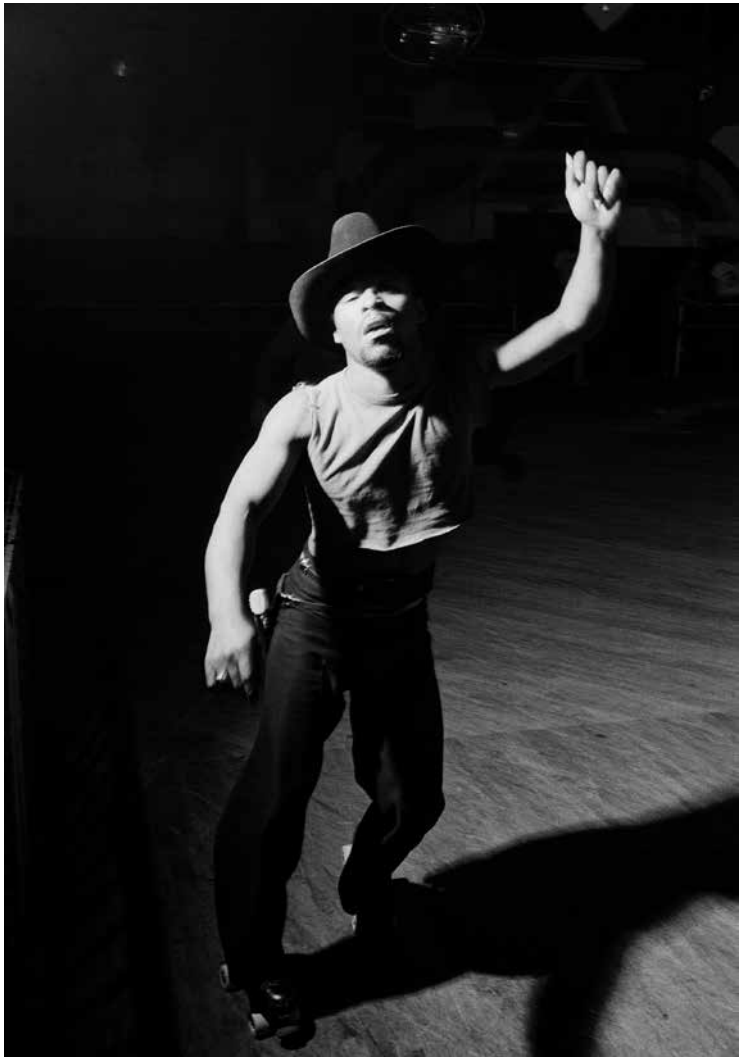

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 14 × 11 in.
Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 35,6× 27,9 cm
Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

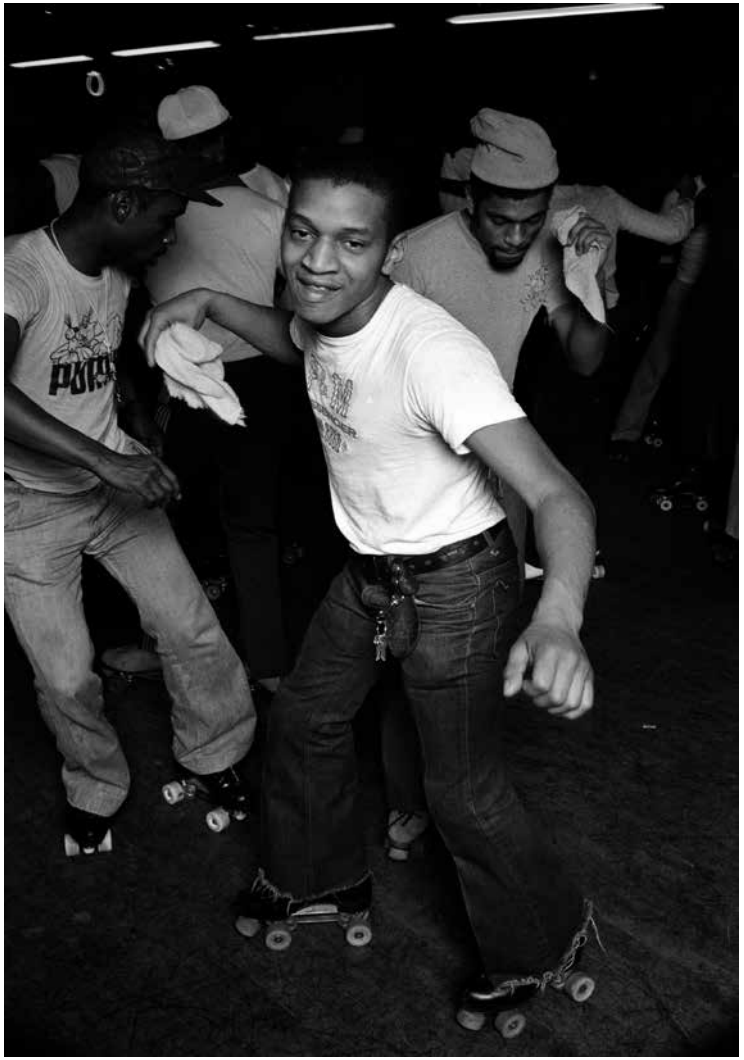

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 14 × 11 in.
Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 35,6× 27,9 cm
Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

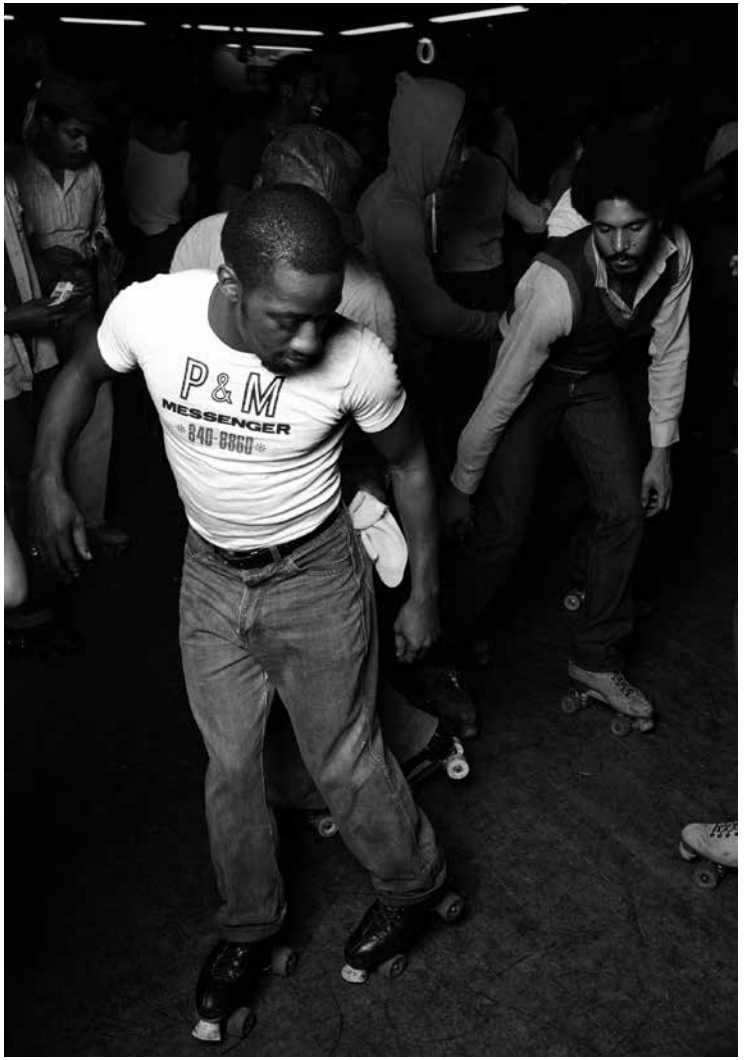

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 14 × 11 in.
Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 35,6× 27,9 cm
Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

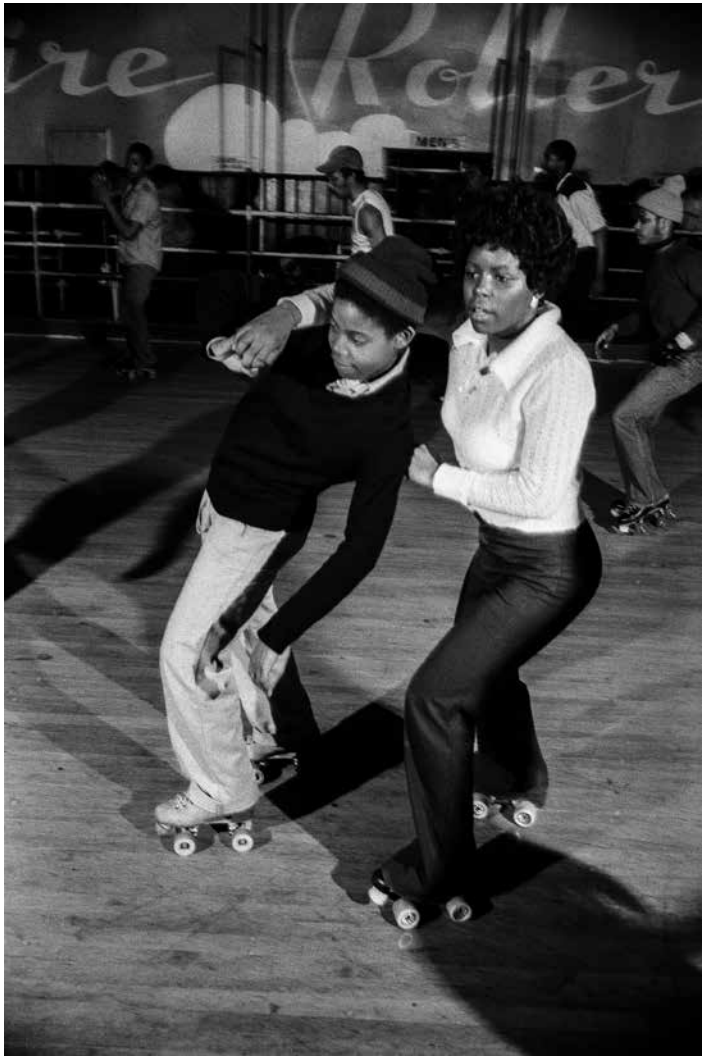

Untitled from Empire Roller Disco series, 1980
Archival pigment print, 14 × 9 5/16 in.
Courtesy of Kari Pagnano, New York, New York

Bez tytułu, z cyklu „Wrotkarnia Empire", 1980
Archiwalny druk pigmentowy, 35,6 × 23,6 cm
Dzięki uprzejmości Kari Pagnano, Nowy Jork

JANET PEDERSEN

While recovering from a leg fracture that left her immobilized, painter Janet Pedersen turned her attention to the human body's potential for movement, specifically dance. Pedersen states, "I've always been drawn to this subject in art and am particularly interested in movement and gesture with regard to form."[XXII] Using isolated frames from YouTube videos for reference, she constructed compositions by experimenting with angles, patterns, lines, and color. Her work conducted over Zoom with live models also inspired her compositions.

A graduate of ArtCenter College of Design in Pasadena, California, Pedersen currently lives in Brooklyn, New York. Before turning to fine arts, she wrote and illustrated children's books for Random House and Penguin Books. Pedersen is an online instructor of figure drawing through the Academy of Art University in San Francisco.

JANET PEDERSEN

Dochodząc do sił po złamaniu nogi, które na jakiś czas ją unieruchomiło, malarka Janet Pedersen zwróciła uwagę na ruchowy potencjał ludzkiego ciała, widoczny zwłaszcza w tańcu. Jak sama mówi: „Temat ten w sztuce zawsze mnie pociągał; interesuje mnie zwłaszcza ruch i gest w odniesieniu do formy".[XXII] Używając jako punktu odniesienia wyodrębnionych kadrów z filmów na YouTube, tworzyła oddzielne kompozycje poprzez eksperymentowanie z kątami, wzorami, liniami i kolorami. Inspiracją do kompozycji były również jej zajęcia na Zoomie z żywymi modelami.

Absolwentka ArtCenter College of Design w Pasadenie (Kalifornia), obecnie mieszka w Brooklynie w Nowym Jorku. Zanim poświęciła się sztuce, pisała i ilustrowała książki dla dzieci dla Random House and Penguin Books. W ramach Academy of Art University w San Francisco prowadzi zajęcia online z rysunku postaci.

Alvin Ailey Dance Co. 3, 2020
Acrylic and conte on archival paper, 20 × 20 in.
Courtesy of the artist, Brooklyn, New York

Alvin Ailey Dance Co. 3, 2020
Akryl, kredki, na papierze archiwalnym, 50,8 × 50,8 cm
Dzięki uprzejmości artysty, Brooklyn, Nowy Jork

Ensemble 2, 2021
Acrylic and conte on archival paper, 16 × 16 in.
Courtesy of the artist, Brooklyn, New York

Ansambl 2, 2021
Akryl, kredki, na papierze archiwalnym, 40,6 × 40,6 cm
Dzięki uprzejmości artystki, Brooklyn, Nowy Jork

SUZY SCHULTZ

"I work the surface. I sand, layer, and scar, wanting to reproduce a piece that has a patina of age, and it is out of these surfaces that figures emerge. I seek figures, faces that seem to be familiar with the tensions of life."[XXIII]

Suzy Schultz's paintings and drawings explore themes of longing, struggle, and the hope of transformation. She has painted fulltime since 1995, and while she has little formal art training, she was exposed to art at an early age through her mother, who is also an artist. Her work has been featured in such magazines as *American Art Collector, Fine Art Connoisseur, Drawing, Watercolor Magic*, and the *Art of Watercolour*. Her murals can be seen in Atlanta and St. Petersburg, Florida.

SUZY SCHULTZ

„Pracuję z powierzchnią. Pocieram papierem ściernym, nakładam warstwy, tworzę rysy, chcąc stworzyć pracę pokrytą patyną czasu, i z tak powstałych powierzchni wyłaniają się postacie. Szukam ich, szukam twarzy, na których odbija się prawda o życiu."[XXIII]

Obrazy i rysunki Suzy Schultz podejmują temat tęsknoty, walki i nadziei na przemianę. Maluje w pełnym wymiarze czasu od 1995 r. Nie zdobyła pełnego formalnego wykształcenia w dziedzinie sztuki, miała jednak kontakt ze sztuką od wczesnych lat dzieciństwa za sprawą matki, również artystki. Prace Suzy Schultz były reprodukowane w „American Art Collector", „Fine Art Connoisseur", „Drawing, Watercolor Magic", i w „Art of Watercolour". Jej murale można oglądać w Atlancie i St. Petersburgu na Florydzie.

Longing for Flight, 2006
Watercolor on paper, 51 × 41 in.
Courtesy of the artist, Atlanta, Georgia

Tęsknota za lataniem, 2006
Akwarela na papierze, 129,5 × 104,1 cm
Dzięki uprzejmości artystki, Atlanta, Georgia

MINNIE WABANIMKEE

Minnie Wabanimkee, a member of the Odawa, an Indigenous American ethnic group of the Eastern Woodlands region, is a freelance photojournalist specializing in images of Native culture, life, and dance. Born in northern Michigan, she has received numerous awards, including the Robert F. Kennedy Journalism Award for Excellence in Photojournalism. She has worked for the Associated Press, the Michigan State University Museum, the Nokomis Learning Center, and several tribes within the state. Her most recent work is included in the Michigan State University Museum exhibit and publication *Anishnaabek: Artists of Little Traverse Bay.*

Photographs and text are from *Contemporary Great Lakes Pow Wow Regalia "Nda Maamawigaami (Together We Dance)"* edited by Marsha MacDowell with photographs by Minnie Wabanimkee, published by the Michigan State University Museum, East Lansing, Michigan in 1997.

MINNIE WABANIMKEE

Urodzona na zachodzie Michigan fotorepoterka Minnie Wabanimkee z plemienia Odawa, rdzennej amerykańskiej grupy etnicznej z regionu Eastern Woodlands, zajmuje się fotografią jako wolny strzelec, specjalizując się w obrazach rodzimej kultury, życia i tańca. Otrzymała liczne nagrody, m.in. Robert F. Kennedy Journalism Award for Excellence in Photojournalism. Pracowała dla Associated Press, Michigan State University Museum, Nokomis Learning Center oraz dla kilku plemion na terenie stanu. Jej ostatnie prace znalazły się na wystawie Michigan State University Museum oraz weszły do publikacji Anishnaabek: Artists of Little Traverse Bay.

Zdjęcia i tekst pochodzą z Contemporary Great Lakes Pow Wow Regalia "Nda Maamawigaami (Tańczymy razem)", albumu opracowanego przez Marshę MacDowell ze zdjęciami Minnie Wabanimkee, wydanego przez Michigan State University Museum, East Lansing, Michigan w 1997 r.

Men's Traditional Dancer Donnie Dowd, 1995
Color photograph, 30 ¾ × 30 ¾ in.
Courtesy of the State University Museum,
Michigan Traditional Arts Program, East Lansing

"[The regalia] represents preserving our culture and protecting our families and our way of life...Eagle feathers are presented only to those who have done useful things for the people."

– Stanley Peltier (Odawa)

Wykonawca męskiego tańca tradycyjnego Donnie Dowd, 1995
Kolorowa fotografia, 78,1 × 78,1 cm
Dzięki uprzejmości State University Museum,
Michigan Traditional Arts Program, East Lansing

„[Odświętny strój] pomaga zachować naszą kulturę, chroni nasze rodziny i nasz sposób życia. (...) Orle pióra otrzymują tylko ci, którzy zrobili coś pożytecznego dla społeczności."

– Stanley Peltier (plemię Odawa)

Men's Fancy Dancer, 1996
Color photograph, 30 ¾ × 30 ¾ in.
in. Courtesy of the Michigan State University Museum, Michigan Traditional Arts Program, East Lansing

"No other style of American Indian dance has such widespread popularity among native peoples across the country than the Fancy dance. Its regalia has become the pervasive outfit of the Pan Indian dance."

Wykonawca tańca Fancy, 1996
Kolorowa fotografia, 78,1 × 78,1 cm. Dzięki uprzejmości State University Museum, Michigan Traditional Arts Program, East Lansing

„Żaden inny taniec Indian Amerykańskich nie cieszy się taką popularnością wśród rdzennych ludów w całym kraju. Części ubioru weszły w skład tradycyjnych strojów tanecznych noszonych przez różne plemiona".

Women's Shawl Dancer, 1995
Color photograph, 30 ¾ × 30 ¾ in.
Courtesy of the Michigan State University Museum, Michigan Traditional Arts Program, East Lansing

"The Fancy Shawl Dance represents the wings of a butterfly...we open our wings and we're happy that that person is going to the spirit world... No other style of American Indian dance has such widespread popularity among native peoples across the country as the Fancy Dance. Its regalia has become the pervasive outfit of the PanIndian dance."
–*Minnie Wabanimkee*

Kobiecy taniec z szalem, 1995
Kolorowa fotografia, 78,1 × 78,1 cm. Dzięki uprzejmości State University Museum, Michigan Traditional Arts Program, East Lansing

„Taniec z szalem przywodzi na myśl skrzydła motyla. (...) Rozchylamy skrzydła, radujemy się, że dana osoba wędruje do świata duchów. (...) Żaden inny taniec Indian Amerykańskich nie cieszy się taką popularnością wśród rdzennych ludów w całym kraju. Części ubioru weszły w skład tradycyjnych strojów tanecznych noszonych przez różne plemiona". – *Minnie Wabanimkee*

Jingle Dress Dancer Briana Johnson of the Tuscarora Nation of Ontario, 1996
Color photograph, 30 ¾ × 30 ¾ in.
Courtesy of the Michigan State University Museum, Michigan Traditional Arts Program, East Lansing

"Each cone (total of 365) represents each day of the year...This dress is seen as a healing dress and it is greatly respected."

– Elizabeth Osawamick (Ojibwa)

Wykonawczyni tańca w sukni z dzwoneczkami Briana Johnson z Tuskarorów w Ontario, 1996
Kolorowa fotografia, 78,1 × 78,1 cm
Dzięki uprzejmości State University Museum, Michigan Traditional Arts Program, East Lansing

„Pojedynczy dzwoneczek (wszystkich jest 365) reprezentuje jeden dzień roku. (...) Uważa się, że suknia ma właściwości lecznicze i jako taka otaczana jest dużym szacunkiem".

– Elizabeth Osawamick (z plemienia Odżibwe)

ENDNOTES

I Liz Hoggard, "Mikhail Baryshnikov: 'People applauded. The ham in me woke up,'" the *Guardian*, November 23, 2014, https://www.theguardian.com/artanddesign/2014/nov/23/mikhail-baryshnikov-people-applauded-the-ham-in-me-woke-up-interview-photography-exhibition.

II "Mikhail Baryshnikov," Baryshnikov Arts Center, accessed May 18, 2022, https://bacnyc.org/about/mikhail-baryshnikov.

III "Ewa Bathelier," Galleria Ca' d'Oro, accessed May 18, 2022, https://www.galleriacadoro.com/ewa-bathelier.

IV Gloria Porcella, email to author, April 7, 2022.

V "Reverse," PRZEKRÓJ Foundation, accessed May 18, 2022, https://przekroj.pl/en/media/photo/reverse.

VI Andrea Grunau, "Stereotyping of Roma continues in Germany," *Deutsche Welle*, April 7, 2012, https://www.dw.com/en/stereotyping-of-roma-continues-in-germany/a-15865501.

VII "About us," NYC Dance Project, accessed May 19, 2022, http://www.nycdanceproject.com/about-1.

VIII "About us," NYC Dance Project.

IX "Meet Andrew Fish," *Boston Voyager*, June 11, 2018, http://bostonvoyager.com/interview/meet-andrew-fish/.

X Childs Gallery, "Andrew Fish: Retro Picture – Artist Talk," YouTube Video, October 30, 2021, https://www.youtube.com/watch?v=m6mWuY8v2AU.

XI "Andrew Fish," Massachusetts College of Art and Design, accessed May 18, 2022, https://massart.edu/faculty/andrew-fish.

XII "Weronika Gęsicka," Jednostka Gallery, accessed May 18, 2022, https://jednostka.com/en/artist/weronika-gesicka/.

XIII Ciel Hernandez, "Weronika Gęsicka's Photo-Surrealistic & Recycled Collage Work," *Lomography*, September 2, 2016, https://www.lomography.com/magazine/323704-weronika-gesicka-s-photo-surrealistic-recycled-collage-work.

XIV Michał Dąbrowski, "From the *Traces* series – Weronika Gęsicka," Culture.Pl, accessed May 23, 2022, https://culture.pl/en/work/from-the-traces-series-weronika-gesicka.

XV Erica Schwiegershausen, "See Intimate Portraits of Prima Ballerinas Who Became Mothers," *The Cut*, May 8, 2015, https://www.thecut.com/2015/05/intimate-portraits-of-ballerinas-who-became-moms.html.

XVI Lucy Gray, *Balancing Acts: Three Prima Ballerinas Becoming Mothers* (Princeton: Princeton Architectural Press, 2015), 17.

XVII "About," Revere La Noue, accessed May 19, 2022, https://reverelanoue.com/about-1.

XVIII "Anna Orłowska," Anna Orłowska, accessed May 19, 2022, http://annaorlowska.com/.

XIX Anna Orłowska, "Anna Orłowska Portfolio," accessed May 19, 2022, http://annaorlowska.com/wp-content/uploads/2022/04/AO-portfolio.pdf.

XX Julia Carmel, "Meet Bill Butler, the Godfather of Roller Disco," the *New York Times*, December 30, 2020, https://www.nytimes.com/2020/12/30/arts/dance/bill-butler-empire-rollerdrome.html.

XXI Miss Rosen, "A trip through time at Brooklyn's Empire Roller Disco," *Huck*, February 5, 2018, https://www.huckmag.com/art-and-culture/photography-2/brooklyns-empire-roller-disco/.

XXII Janet Pedersen, email to author, March 11, 2022.

XXIII Suzy Schultz, email to author, March 22, 2022.

ACKNOWLEDGMENTS

Washington, D.C.

Camille Benton, Curator
Carolyn Yates, Curatorial Assistant
Jamie Arbolino, Registrar
Tabitha Brackens, Editor
Tori See, Editor
Megan Pannone, Editor
Amanda Brooks, Imaging Manager and Photographer

Warsaw

Jeanne Briganti, Cultural Affairs Officer
Dominika Swietonska, Cultural Affairs Specialist

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer

Manila

Global Publishing Solutions, Printing

PODZIĘKOWANIA

Waszyngton

Camille Benton, kuratorka
Carolyn Yates, zastępczyni kuratorki
Jamie Arbolino, archiwistka
Tabitha Brackens, redaktorka
Tori See, redaktorka
Megan Pannone, redaktorka
Amanda Brooks, szefowa działu grafiki i fotografii

Warszawa

Jeanne Briganti, Attaché ds. kulturalnych
Dominika Świętońska, Specjalista ds. kulturalnych

Wiedeń

Nathalie Mayer, grafik

Manila

Global Publishing Solutions, druk

Art in Embassies

U.S. DEPARTMENT *of* STATE

Published by Art in Embassies | U.S. Department of State, Washington, D.C. | July 2022
https://art.state.gov/